

Obsah

Poděkování	9
Předmluva Riane Eisler	11
Autorova předmluva	15
Moje zkušenosti ze škol ve Spojených státech	15
Nabídka nenásilné komunikace ve školách po celém světě	17
1 Na cestě k nenásilné komunikaci ve škole	21
Úvod	21
Organizace na principu nenásilné komunikace	21
Nenasilná komunikace ve škole	23
Změna systému	24
NEZÁVISLÁ KOMUNIKACE VE VZDĚLÁVÁNÍ: <i>Sdílení hřiště</i>	25
2 Vyjadřování myšlenky nenásilné komunikace	29
Příprava studentů	29
Vliv moralistických soudů na učení	30
Hodnocení výkonu pomocí hodnotových soudů	32
Složky nenásilné komunikace	33
Jasně pozorování bez příměsi hodnocení	33
CVIČENÍ 1: <i>Pozorování, nebo hodnocení?</i>	36
Rozpoznávání a vyjadřování pocitů	38
CVIČENÍ 2: <i>Vyjadřování pocitů</i>	42
Rizika nevyjádřených pocitů	44
Propojení našich pocitů s našimi potřebami	45
Co potřebuješ?	48

CVIČENÍ 3: <i>Uznávání potřeb</i>	48
Jak žádat o to, co by váš život učinilo krásnějším	50
Rozdíl mezi prosbami a rozkazy	53
CVIČENÍ 4: <i>Formulování proseb</i>	54
Cílem je proces	56
Lidé mohou slyšet rozkazy bez ohledu na to, co říkáme	57
NEZÁVISLÁ KOMUNIKACE VE VZDĚLÁVÁNÍ: <i>Zábava pro všechny</i>	59
3 Jak empaticky naslouchat sdělením	63
Empatie	63
Jak verbálně reflektovat, co slyšíme	64
Naslouchání prosbám	66
Empatické propojení	67
Empatické navázání kontaktu s druhými, když se neumějí anebo nechtějí vyjádřit	71
CVIČENÍ 5:	
<i>Rozlišování mezi empatickým a neempatickým přijímáním</i>	74
4 Vytváření partnerských vztahů mezi učiteli a studenty	77
Partnerství při stanovování cílů a hodnocení	77
Cíle obohacující život	77
Studenti mají vždy možnost volby	79
Obavy učitelů ze zapojení žáků do stanovování cílů	81
Příklady společného stanovování cílů	82
Slyšte potřebu skrytou za „ne“	83
CVIČENÍ 6: <i>Slyšte potřebu skrytou za „ne“</i>	86
Nejdůležitější část učení	89
Obavy studentů ze zapojení do stanovování cílů	90
Hodnocení v partnerství	91
Zodpovědnost „ano“, známky „ne“	95
NEZÁVISLÁ KOMUNIKACE VE VZDĚLÁVÁNÍ:	
<i>Test: Středoškolská učitelka vypráví svůj příběh</i>	98

5	Utváření vzájemně propojené vzdělávací komunity	103
	Sekulární etika	103
	Rozvíjení propojené studijní komunity	104
	Učitel jako zástupce cestovní kanceláře	105
	Materiály, s jejichž pomocí se studenti mohou učit samostatně	107
	Zapojení studentů a rodičů do přípravy materiálů	108
	Dobrovolnické doučovací služby	109
	Místní komunita jako možné místo pro výuku	109
	Zástupce cestovní kanceláře v akci	110
6	Transformace škol	113
	Problémy na dosah	113
	Organizace založené na dominanci	113
	Řešení konfliktů	115
	Mediace	122
	NEZÁVISLÁ KOMUNIKACE VE VZDĚLÁVÁNÍ: „Seš mrtvá“	124
	Vyhnout se moralizujícím soudům a diagnózám	128
	Ochranné používání síly	131
	<i>CVIČENÍ 7: Ochranné versus trestající použití síly</i>	133
	Vytváření podpůrných týmů	135
	Proměna našich škol	139
	Literatura	141
	Čtyři kroky procesu nenásilné komunikace	150
	Některé základní lidské pocity, které máme všichni	151
	Některé základní lidské potřeby, které máme všichni	151